

בהירות הדרך

הרב ברוך זרובבל

שאלה- רציתי לשאול דבר שמעניין אותי, מה התכלית שירדנו לעולם, מה התכלית של לימוד התורה והמצוות, מה יוצא מזה? חקרתי קצת והבנתי שהתכלית היא דבקות בהשם שזה התענוג הכי גדול, אשמח שהרב יסביר לי מה זה אומר.

תשובה- התכלית שבאנו לעולם הזה הוא להכיר את הקב"ה, כמובא בזוהר "בגין דישתמודיעין ליה", שהאדם צריך להכיר את הקב"ה מכל פרטי הבריאה, וצריך להחזיר לעצמו אשר דומם צומח חי ומדבר זה לבוש לגבי האין סוף ברוך הוא, ואין בלעדיו יתברך כלל.

התורה הקדושה היא חכמתו יתברך וככול שהאדם לומד יותר תורה הוא נכנס יותר בחכמתו יתברך, התפילה היא המשכת אור האין סוף ברוך הוא דרך כל העולמות עד לעולם הגשמי והחומרי הזה. המצוות שהאדם מקיים הם כביכול איברים של הקב"ה, כי יש רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים של האדם, וע"י קיום כל מצווה ומצווה הוא ממשיך על כל איבר ואיבר אור וחיות ודביקות באין סוף ברוך הוא, ויש שס"ה מצוות לא תעשה כנגד סס"ה גידים של האדם, וע"י שהאדם נזהר לא לעבור על שום לאו, ע"י זה הוא מאיר את אורו יתברך בתוך דמיו ועורקיו, שהדמים זורמים שם.

ככול שהאדם זוכה לקדש את עצמו ואת אבריו ע"י זה הוא זוכה להתדבק בו ולהרגיש את עונג השם עוד כאן בעולם הזה, כי אומר רבינו שאשרי מי שלא מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי מי שיש לו עיניים רואה את גודל הרחמנות שיש על נשמות בעולם הבא, כי שם בעולם הבא נמצאים בני אדם ערומים ממש ואין להם אוכל ושם אי אפשר לרחם עליהם, כי כאן בעולם הזה עוד אפשר לתת לאדם אוכל ולבוש, אבל בעולם הבא איזה לבוש ואוכל הוא צריך? הלא רק של תורה ומצוות, וזה מה שטרח ויגע בעולם הזה. אבל מי שזוכה להתקרב לצדיק האמתי הוא יכול לרוץ לצדיק וליקח אצלו איזה מלבוש להתלבש עצמו, אשרי מי שזוכה לחטוף בכל יום תורה ומצוות ומתקרב ומתדבק בצדיקים האמיתיים.

בתיקוני הזוהר מובא, שתיבת "שמע" שהיא התיבה הראשונה ב"קריאת שמע" היא ראשי תיבות "שאו מרום עיניכם", כלומר "שמע" שהיא קבלת עול מלכות שמיים, נעשה ע"י שהוא רק נושא עיניו השמימיה במחשבה טובה. ופעולה קלה זאת של נשיאת העיניים השמימיה במחשבה טובה, הרי היא פעולה של רגע אחד... וזה מה שמרמז לנו הזוהר הקדוש בראשי תיבות של התיבה הראשונה מ"קריאת שמע" שברגע אחד, בנשיאת העיניים למעלה- הוא כבר פעל "שמע", כבר קיבל עליו עול מלכות שמיים...

אכן, כאשר האדם מתעורר לרגע משנתו, אפילו שלאחר מכן הוא ממשיך בשנתו, הוא יכול כבר לעשות פעולה של קבלת עול מלכות שמיים, היינו שישא עיניו השמימיה וידבר דיבור להשם יתברך. קראו לך מהשמיים, תן תגובה כלשהי, לפחות "שאו מרום עיניכם" שא עיניך השמימיה ודבר איזה דיבור, תן אנחה אמיתית להשם יתברך, גם בזה יש משהו, משהו גדול מאוד...

יש שיחה מרבינו שאם האדם מתעורר באמצע הלילה מהשינה, לא יחזור לישון מיד רק יחטוף איזה דבר שבקדושה, כגון שידבר איזה דיבור לפני השם יתברך. כלומר, אם הוא מתעורר בזמן שעדיין אינו חושב לקום ולרדת ממיטתו, כגון שעדיין לא ישן מספיק- לא ימשיך בשנתו מבלי לפעול מאומה, אלא יעשה מיד איזה דבר שבקדושה, כגון שידבר איזה דיבור לפני השם יתברך, או יוציא לפחות אנחה עמוקה מקרב לב להשם יתברך... צריך להרגיל את עצמו שיגיע למצב כזה שכאשר הוא רק פותח את עיניו, והינה הוא כבר שוב עם השם יתברך...

כאשר האדם מתעורר לפתע משנתו, הוא צריך להתבונן לרגע ולחשוב, והרי זה שנתעורר משנתו הוא גם מלמעלה, כלומר "קריאה" אליו, ודאי הוא "רמז" שמרמזים לו מלמעלה, ואם כן עליו להקשיב לרמז זה... מדוע לא יעשה מה שצריך לעשות באותו הרגע? מדוע לא ירים עיניו השמימיה וידבר איזה דיבור להשם יתברך, כדי שהקריאה לא תהיה לריק והרמז והרמז יובן היטב ויקשיב אליו...

אומר רבינו בתורה ד' בליקוטי מוהר"ן: "כשהאדם יודע שכל מאורעותיו הם לטובתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא, כמו שכתוב בהשם אהלל דבר, באלוקים אהלל דבר". בתורה זאת מסביר לנו רבי נחמן שכשהאדם יודע שגם המאורעות שנראים לו כטובים, שזה בחינת 'השם אהלל דבר' כלומר 'השם' שזה בחינת רחמים, שהטוב והחסד נראה בגלוי לאדם, וגם המאורעות שאינם נראים כטובים, שזה בחינת 'אלוקים אהלל דבר' כלומר 'אלוקים' שזה בחינת דין. כאשר האדם יודע שגם החסד והטובה שיש לו וגם הדין והייסורים שהוא עובר, הכל מהשם יתברך והכל לטובה, אז הוא מרגיש, חי וטועם בעולם הזה מעין עולם הבא, שהוא עולם שכולו טוב.

ונשאלת השאלה, מדוע השתמש רבינו במילה "יודע"? הרי כאשר האדם עובר ייסורים וקשיים, הוא לא באמת יודע שזה לטובתו, הוא יכול להאמין בכך, אבל כיצד יוכל לדעת בביטחון גמור שאכן כל מה שהוא עובר עליו זה לטובתו וכיצד יגיע למדרגה זאת, שהיא מביאה את האדם להרגיש ולטעום מעין עולם הבא.

בספר המידות מסביר לנו רבינו, שאם האדם מאמין בדבר מסוים באמונה חזקה ושלילה, אזי זוכה לאחר מכן לדעת את זה גם בשכל. כי אמונה זה ראשי תיבות של "נפתחו השמים ואראה מראות אלוקים" והיא הפתח והשער לכל השגות האלוקות ודעת דקדושה.

ובכן, אם האדם רוצה לזכות ולדעת שכל מאורעותיו הם לטובתו, גם מאורעות כאלו שאינם נראים ומובנים לו שהם לטובה, הוא צריך להתחזק קודם כל באמונה חזקה, שאפילו שאני לא יודע ולא מרגיש, אני מאמין. כמו כן הוא צריך להביא את האמונה לידי מעשים, לחיות את זה. וזה מה שמדגיש לנו רבינו, 'בהשם אהלל דבר' ובאלוקים אהלל, שלא מספיק שאני מאמין בכך, אלא אני צריך לשבח ולהלל את השם יתברך גם כאשר הוא מתנהג עימי בחסד וברחמים וגם כאשר במידת הדין חלילה, כי אפילו שעדיין אני לא מחזיק בידעיה הזאת ועושה זאת לא מכל הלב, אני מאמין בכך ועושה פעולות ואחרי המעשים נמשכים הלבבות.

ואם יתמיד האדם, יאמין ויתחזק בעבודה זאת, בשכל מה שעובר עליו הוא יחזיק באמונה החזקה שהשם יתברך עושה הכל לטובתו, ועוד הוא מוסיף להלל ולשבח את השם יתברך גם על הדברים שנראים ומורגשים לו כטובים וגם על הדברים שלא נראים לו כך, בוודאי שסוף כל סוף בזכות האמונה החזקה הזאת יזכה גם לראות ולהשיג זאת בדעת וידע שהכל טוב והכל לטובה ויזכה לחיות חיים שהם מעין עולם הבא.

אתה נמצא במקום בו נמצאות מחשבותיך ודא שמחשבותיך נמצאות במקום הנכון

• לעילוי נשמת •

אברהם בן פנינה ז"ל
ציון בן שרה ז"ל
צורי בן אילנה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

המעוניינים בהקדשה של העלון 0544-525396

חדש!
אתר ואפליקציה חדשים

אור הגנוז
ברסלב

כל התוכן שמחזק אותך במקום אחד

תורה • חזק • שיעורים • מאמרים • תפילה
ועוד הרבה אור לנשמה

מאמרים תוכן מעמיק ומאור גנוז	שיעורים שיעורים מקוונים בכל עת	רדיו אור ברסלב 24/7 שידורים חיים	תפילה תפילה לליל ערב וכל יום
נות מנחת מצרים מתקדמת	עלון חודשי עלון חודשי בכל חודש	תרומות לימוד יומי בחסות אור לדים	צור קשר אנחנו כאן בשבילך

הורידו עכשיו את האפליקציה והצטרפו לאנשי אור ולומדים

האתר נבנה ע"י אור מדיה בניית אתרי יהדות

breslev.org.il

מי שהוא במדרגת אברהם, הינו בחינת בעל נפש, אזי בוודאי כל אכילותיו וסעודותיו בבחינת לחם הפנים, בבחינת: התהלך לפני. התהלך, זה בחינת רגליו, בחינת פרנסתו, בחינת: ואת היקום אשר ברגליהם. התהלך לפני, שנעשה מהם בחינת פנים. וזה בחינת: לחם חם ביום הלכותו, הינו לחם הפנים, הם לחם חם, דרגין דאברהם, שהוא בחינת כחום היום. ואז כל העכו"ם וכל הכוכבים ומזלות שהם תחתיהם, כולם הם טורחים בשביל זה האיש, בבחינת: שב לימיני, בחינת אברהם, עד אשית אויבך הדום לרגליו, שהם טורחים בשביל פרנסתך, בבחינת: לחמנו הם סר צילם מעליהם, כי מראה חמה עמוקה מן הצל. חמה, בחינת כחום היום, בחינת לחם חם, אבל כשסר צילם, אזי נתעלה ונתראה מראה חמה, דרגה אברהם, והם נשפלים תחתיו, בבחינת: עד אשית אויבך הדום וכו'.

תורה לא

צריכין אהמסך ואלמח נפשו כפי יום, כי האלמח האזא לא איוס אחד. ואפילו כשעזר לו השם יגברך אהינצ, כאשר היטמונו חסך בקודא כוחו של חסך דקדושה, אף על פי כן אי אפשר אלא אחד אהינצ ואתמול ויטמונו ואלמח. השם יגברך ירחם שיהיה הכא בחסד גדול, על כן ההכרח שיהיה כי אחד עס מה שלימד אונג הא ז"ל אייחד עשה אמר או גלייט, ויפסל שיחא לפני השם יגברך, ושאי היום יהיה בשמחה כי מדוע השם הא מעזבס, והעליגם האלו צריכין אלוך כזה יגבר יוגר. שינוי אל אהבסם וככו היטב כל מה שגדעדין בינו, איך רבינו ז"ל נחש אנו מכבד כל מה שעזר אלינו עגה ואיך הקדמתי אכס דיבורינו שההכרח שיעבור על כל אחד מן העלם אצמח, השם יגברך יאמר אצמחני די ויגהפך הכא אטובה.

(מכתב קט'ו)

כל הרוצה לגשת אל הקודש לזכות להתקרב אל השם יתברך, העיקר להרבות בתפילה בינו לבין קונו, כמבואר כמה וכמה פעמים. אבל גם זה בעצמו כבד על האדם מאוד, ונדמה לו שאין לו שום דיבורים ואינו יודע מה להתחיל לדבר, וברוב המקרים נדמה לו שליבו בל עימו, ואם ידבר דיבורים, הם גם כן בלא שום התעוררות הלב. ועל כן צריך בתחילה לעמוד כאילם, רק ישתוק ויצפה ויתלה עיניו למרום, שישפיע לו דיבורים חמים כגחלי אש וישיב דעתו היטב היכן הוא בעולם ולהיכן נטעה וגודל עוצם הרחמנות שיש על נפשו שנתרחק כל כך. רק אף על פי כן צריך לחפש ולמצוא בעצמו גם נקודות טובות בכח וזכות הצדיק אמת שנשען עליהם. ויעמוד ויצפה וישתוקק, שישפיע לו השם יתברך דיבורים חמים, עד שיזכה להתעוררות גדולה לדבר בחמימות דקדושה.

מי שעוסק בפדיון שבויים זוכה להציל נפשות בעולם הזה, ויכול להציל נפשות גם בעולם הבא - מסופר על רבי לוי יצחק מברדיצ'ב שנולד לו נכד וביקשו ממנו שיהיה סנדק. הברית כמנהגם היתה בשעה מוקדמת לאחר תפילה בנין. כולם הגיעו לזכות להיות בברית הזאת להתפלל עם הרבי מברדיצ'ב שתפילתו היתה אש להבה. והדבר היה ידוע מתי שרבי מברדיצ'ב סנדק הוא נכנס לחדר למשך חצי שעה, עושה כוונות ויוצא.

הגיע יום הברית, הגיעו הרבה אנשים. לאחר שסיימו את תפילת שחרית הרבי נכנס לחדר כמנהגו. עובר חצי שעה, שעה, שעתיים, שלוש שעות והרבי לא יוצא. האנשים התחילו להילחץ וביקשו לבדוק לשלום הרבי, אבל לא נתנו להם. כך עברו מספר שעות רוב האנשים כבר התחילו להתפזר. שעה לפני השקיעה הרבי פותח את הדלת יוצא מהחדר ויושב על הכסא של הסנדק. המוהל הגיע והתחיל במצות ה"מילה" ומכריז בקול "ויקרא שמו בישראל משה יהודה לייב". הציבור התפלל על השם אבל לא שאלו שאלות.

גמרו את הסעודה והרבי קם ונשא דברים - בבוקר קמתי פתחתי את החלון וראיתי חושך בעולם. לא הבנתי מה קרה, עד שהתברר לי שנשמה גדולה מאוד הלכה לעולמה "רבי משה יהודה לייב מסאסוב" איש אלוקים גדול ונורא שכול ימי חייו עסק בעיקר במצוות "פדיון שבויים". ברור שהיה עושה עוד הרבה חסדים אבל זה היה עיקר מצוות "פדיון שבויים". הנשמה שלו עלתה לשמים כל הצדיקים יצאו לקראתו לקבלו בשמחה אין אחד שלא הגיע, נשמה כל כך גדולה מאירה והוא הולך כמו חתן ומצדדיו מלא שושבינים מלווים אותו לגן עדן. בדרכם לגן עדן הם שומעים צעקות ובכיות מיד רבי משה יהודה נעצר ושאל מה זה? הצעקות האלו? אמרו לו, אלו הרשעים בגהינם צועקים. אבל רבי משה יהודה לא יכל לשתוק והלך לגהינם. כשנכנס השר של גהינם ראה אותו נבהל כזה אור, ביקש ממנו, מחילה מכבודו אני מבקש שתצא מכאן, כל זמן שאתה כאן אני לא יכול להבעיר את גהינם. אבל הרבי משה יהודה לייב התעקש וסירב לצאת מגהינם, כל חיי עסקתי בפדיון שבויים עכשיו גם כאן אני רוצה לעשות פדיון שבויים - אלו בגדר שבויים ואני לא יוצא מפה עד שכולם לא יוצאים מכאן.

השר של גהינם הלך לבית דין של מעלה וסיפר את כל הסיפור. אמרו לו, שיגיד לרבי שכאן זה לא עולם השקר, כאן זה עולם האמת, לכל אחד יש משפט, אם יש לו טענות שיבוא לכאן ויאמר לנו אותם. אבל כשהשר חזר להודיע את זה לרבי הרבי לא היה מוכן לצאת ולדבר עם בית דין, שחשש שאם הוא יצא לבית דין יסגרו את גהינם והוא לא יוכל להיכנס בחזרה. לכן אמר לשר של גהינם את הטענות שלו ואתה תגיד אותם לבי"ד של מעלה, "כל חיי עסקתי בפדיון שבויים לא היה לי יום ולא לילה, לא בדקתי עם הוא צדיק או רשע, נתתי את כל חיי כל מה שעשיתי בעולם התחתון אני רוצה לעשות בעולם העליון אני לא מוכן להיכנס לגן עדן שאחים שלי סובלים בגהינם". השר הביא את הטענה הזאת לפני בי"ד והם הסכימו עם טענותיו. אבל אי אפשר להוציא כמה שהוא רוצה אלא כמה שהוא הוציא בעולם התחתון כך הוא יוצא בעולם העליון ובדקו שהוא הוציא 60.000 נשמות.

הרבי נכנס לגהינם הלך לנשמות והוציא אותם אחד אחד, עד שנזכר שכתוב "מלכות של הארץ כמו מלכות של שמים" נכון שהוצאתי 60.000 אבל היו כאלו שהלכתי בלילה ופרצתי את הגדר והוצאתי אותם בלי שידעו, ככה עשיתי בעולם התחתון אז גם פה אני יכול לגנוב והוציא עוד כמה נשמות בלי שיצאו ויצא מגהינם עם הרבה נשמות. כל זה סיפר רבי יצחק מברדיצ'ב, כזה מעמד גדול היה ואיך אני לא יכול להשתתף בתהלוכה הזאת.

שידורים חיים 24 שעות ביממה מכל מקום ובכל זמן

תוכן מעצים לכל יהודי

שיעורים ומסרים מרבי ברסלב

מוזיקה יהודית ניגוני נשמה

שידורים חיים 24

האזינו עכשיו!

באתר שלנו
breslev.org.il/radio

באפליקציה
רדיו אור ברסלב

בואו לשמע להתחזק, להתחבר, להרגיש אור בנשמה

מ' שרצה לטעום טעם אור הגנוז, הינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, ירבה בהתבודדות בינו לבין קונו וידין וישפוט את עצמו בכל עת, על כל עסקיו ומעשיו, אם כך ראוי והגון לו לעשות ולהתנהג כנגד השם יתברך הגומל עימו טובות בכל עת ורגע. ועל ידי זה יסיר מעליו כל הפחדים ויראות נפולות ויזכה לדעת שלם שאין ממ' להתירא רק מהשם יתברך שהכל ברצונו. ואת כל אשר על ליבו ישיח לפני השם יתברך ויודה לו וישבח אותו ויבקש על כל צרכיו כי בזה תלויים כל עבודתו ותיקונו.

אומר רבנו ז"ל שהתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה מן הכל, וכל גדולי הצדיקים לא הגיעו למעלתם אלה שהתמידו בהנהגה זאת ימים ושנים ועל ידה הגיעו ועלו בכל המדרגות, כי בוודאי אפשר להשיג ולהגיע לכל המעלות כאשר האדם משתף את השם יתברך בכל מה שעובר עליו, ומבקש את עזרתו ומודה לו על כל מה שעבר.

כי השם יתברך מצפה ומחכה ומייחל לתפילה ולדיבור של ישראל ואומר רבי נתן שכאשר יהודי מדבר עם השם יתברך, עוזב השם יתברך כביכול את כל העולמות כולם ומקשיב לזה היהודי המפרש לפניו שיחתו בפשיטות ובתמימות.

על ידי השיחה שמשכיח ומדברים בינו לבין קונו ומוציאים בפה הכיסופים והרצונות הטובים, על ידי זה מוציא הנפשות טובות מין הכח אל הפועל ונוקב את ליבו כמו המים הנוקבים את הסלע ואז נפתח ליבו להרגיש אלקותו יתברך.

וכשמדבר לפני הקדוש ברוך, הוא ומפרש שיחתו בטענות ובקשות ורוצה לנצח אותו יתברך, יש לקדוש ברוך הוא תענוג ושמחה מזה שמנצחים אותו. על כן הוא יתברך בעצמו שולח לו דיבורים בפיו כדי שיוכל לנצח אותו. ועל כן הדיבורים שהאדם משיח ומדבר בינו לבין קונו הם בחינת רוח הקדוש כי על ידי שנכנס לזה ומכריח עצמו לדבר לפני השם יתברך, שולח לו השם יתברך דיבורים בפיו שהם בחינת רוח הקודש.

בדורות אילו בסוף הגלות, שהיצר הרע מתגבר מאוד מאוד והדורות חלושים מאוד בגוף ונפש ומבולבלים ומטורדים אי אפשר להינצל כי אם שירגיל עצמו האדם לקבוע לו זמן מיוחד בכל יום בה יישב את דעתו ויחשוב על תכליתו ומעשיו וישיח בינו לבין קונו על כל מה שעובר עליו. ואת כל אשר על לבבו ישיח לפניו ועל ידי זה ינצל מכל מה שצריך ויזכה להתקרב אל הטוב והקדושה.

כי בוודאי צריך האדם להחזיק בחוזק גדול בהנהגה זאת ויקפיד ליישב את דעתו בכל יום, כדי שיוכל להתגבר ולעבור את כל מה שצריך לעבור בזה העולם.

אם מרגיזים אותך ואנך שותק! צדיק, ניצחת את החיים...

נהג אוטובוס נסע מירושלים לאילת וכל הדרך זבוב הסתובב סביבו. כשסוף סוף הגיע לאילת כבר נמאס לו - הוא תלש לזבוב את הכנפיים ואמר לו: "עכשיו תחזור ברגל"

מה אמר הכריש כשראה גולש על גלשן? "היי, הנה מגש עם אוכל!!!"

אחד מהנקודות החשובות ביותר של דרכי התמימות, זה להתרגל שלא להקיש מנושא לנושא ומרגע לחברו, כלומר אף על פי שבנושא מסוים אני לא הצדיק הכי גדול, אין זה אומר שבנושא אחר אני לא יכול להתנהג ברמה גבוהה. וכמו כן אעפ"י שעד הרגע הזה לא התנהגתי בצורה האידיאלית והטובה ביותר, אין זה אומר כי אינני יכול להתחיל עכשיו מחדש.

אם האדם הולך בתמימות ולא מחשב בכל פעם חשבונות על מה שהיה איתו, אלא משתדל כל הזמן לעשות את מה שהוא יכול, בון אם זה לומר איזה דיבור שבקדושה או לעשות עוד מצווה וגמילות חסדים, בסופו של דבר "וקובץ על יד ירבה" (משלי יג).

ובדיוק כמו שמביא מרן בעל ה'חפץ חיים' בהקדמה של ה'שמירת לשון' בשם גאון אחד שנשאל ע"י אדם אחד, אם לא כיוון ברוב התפילה והוא עומד בסוף התפילה, באיזה אופן יעורר את נפשו להתחיל לכוון. והשיבו, משל למה הדבר דומה, לילדה אחת שעמדה בשוק עם סל גדול של ירקות כדי למכור אותם, ובא אדם אחד והתחיל לחטוף ירקות מהסל, ונבהלה הילדה ולא ידעה מה לעשות. עמד שם פיקח אחד ואמר לה, למה את מחכה? עד שהוא יחטוף לך את הכל!!?

הנה בזמן שהוא חוטף, תחטפי גם את, וכל מה שתצליחי לקחת, יישאר שלך. כך הוא הדבר ממש בעניין התפילה וקיום המצוות, הנה היצר הרע מתגבר על האדם ומפיל עליו עצלות, מחשבות זרות או מפיל אותו בעבירות, עד שעל ידי זה לא כיוון בכמה ברכות מהתפילה או נפל ברוחו, גם אתה חטוף וזרז את עצמך בכל כוחך לכוון בברכות אשר לפניך, וקיים מצוות ומעשים טובים כפי יכולתך. ומוסיף ה'חפץ חיים' כן הדבר ממש בעניינו, היצר ניצח אותך ביום זה בדיבורים אסורים, אתה עמוד והתחזק נגדו למחר לנצחו. ואפילו אם ח"ו יקרה שינצחך עוד הפעם, אעפ"י כן חזר והתחזק נגדו להילחם אתו, ובוודאי יעזור הקב"ה שתהיה גם כן מהמנצחים, כי הבא לטהר מסייעין אותו.

במעשה מחיגר, בתחילת המעשה, כאשר החיגר יוצא למסע עם בעל העגלה כתוב שם: **ושכר לו עגלה ונאמן ובעל עגלה ונסע. ובא לאכסניא ואמר הנאמן שילינו שם, ולא רצה והפצירו והוא עיקש אותם ונסעו משם, ותעו ביער ונפלו עליהם גזליים.**

אז החיגר, שהוא למעשה אחד שלא כל כך בקי בהליכה בדרכי השם, הוא יוצא למסע של חיפוש עצמי ושל חזרה בתשובה, ולוקח לו גם בעל עגלה ונאמן, כאשר בעל העגלה הוא אחד שמדריך אותו במסעו הרוחני, ואילו הנאמן הוא הצדיק שעליו נאמר בכל ביתי נאמן הוא.

ובכן כאשר הם מגיעים ללילה, שזה כל מני תקופות חשכות שעוברות על האדם, הנאמן שהוא הצדיק מייצג לו "לינו פה הלילה" כלומר נותן לו עצה, אם אתה כרגע נמצא במצב של חושך, או ירידה ועצבות, עכשיו זה לא הזמן להתקדם, עכשיו זה הזמן להמתין, לצבור כוחות, להחזיק במה שיש. במצבים של חשכות ולילה, אנחנו צריכים להחזיק בעיקר ברצונות ובכיסופים, כעת אנחנו בונים כלים, הירידה היא תכלית העלייה.

אבל במקום זה אנחנו רואים שהחיגר לא שומע ומתעקש להמשיך ולנסוע גם בלילה, אז יש בחינה כזאת שהאדם לא מוכן לעצור, לא מוכן להמתין, אפילו שהוא במצב של ירידה, הוא מתעקש, הוא לא מוכן להשלים עם המצב שהשם יתברך שם אותו בו, והוא רוצה להמשיך בפעולות מעשיות, במה שהיה רגיל כאשר הכל האיר לו והלך לו כסדר, במקום להוריד את הראש ולהמתין, הוא רוצה להמשיך קדימה.

ואז אנחנו רואים במעשה שנפלו עליו גזליים, בשעת החושך, בשעת ירידה, האדם לא נמצא בשיא ישוב הדעת, אין לו את הכוחות המתאימים, ועל כן אם הוא עכשיו לא שומר על הקיים ומחזיק במה שיש, ומבקש את עזרת השם, הוא יכול גם ליפול ולאבד את מה שיש. ועל כן עיקר העצה שמייצג אותנו רבינו הקדוש במצבים כאילו, הוא ההתחזקות בתפילה, רצונות וכיסופים, ולהחזיק בכל נקודה טובה שזכיתי לעשות.

שיעורים בסיפורי מעשיות בקו השיעורים שלנו - 03-7739866

מפיצי האור הגנוז של רבי נחמן

הצטרפו להפצת העלון אור הגנוז של רבי נחמן ותקבלו פעם בחודש חבילת עלונים בדואר להפצה באזור מגוריהם בתרומה סמלית.

זכות רבינו הקדוש יעמוד לכם בכל העולמות.

להצטרפות: 0556705683 | orhagnuz@gmail.com

תרמו בעיין יפה להפצת תורת רבינו בעולם - אשריכם ישראל